

Συνάντησις πέμπτη:
ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

ΥΠΟΔΟΧΗ...! ΥΠΑΠΑΝΤΗΣΗ...!

(2016)

Ὁ τίτλος σχετίζεται μέ ἓνα γεγονός τῆς ζωῆς τοῦ Θεανθρώπου. «**2 Φεβρουαρίου**» Μεγάλη Δεσποτική ἐορτή τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἕνας πρεσβύτερος, ὁ Συμεὼν ὑποδέχεται στό Ναό τὸ «τεσσαρακονθήμερον θεῖον βρέφος», πού τὸ βαστάζει μιά ἀπλή, νεαρή γυναῖκα, συνοδευομένη ἀπό ἓναν ἠλικιωμένον Ἰουδαῖον.

Τὸ γεγονός δέν παρουσιάζεται καθόλου ἐντυπωσιακό. Θά μπορούσε κανεὶς νά τὸ θεωρήσῃ κοινό, συνηθισμένο, ὅπως ὅλα τὰ «σαραντίσματα». Ἡ περίπτωση ὅμως εἶναι ἐντελῶς διαφορετική. Πρόκειται γιά τήν συνάντησι ἐνός ἀνθρώπου, πού συγκέντρωνε μέσα του ὅλο τὸν πόθο τοῦ προχριστιανικοῦ κόσμου γιά τήν ἔλευσι τοῦ Μεσσοῦ καὶ Λυτρωτοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ Ἐκείνου ὁ Ὅποιος ἦταν ὁ μέγας Ἀναμενόμενος.

Ὁ Συμεὼν εἶχε λάβει μέ τρόπο θαυμαστό ὑπόσχεσι ἀπό τὸν Θεό, ὅτι δέν θά πέθαινε πρὶν δῆ τὸν Μεσσία. Καὶ εἶχε φθάσει ἡ ὥρα τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχέσεως.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ: (Λουκ. β' 22-40)

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς κάνει τήν περιγραφή τῶν γεγονότων σάν ἄριστος ζωγράφος. Μελετώντας τήν περικοπή νομίζεις ὅτι ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους μπροστά σου! Τοὺς βλέπεις νά κινοῦνται. Ἀκοῦς τήν φωνή τους.

Ζ ἦ ς τὰ γεγονότα....!

Ὁ πρεσβύτερος Συμεὼν ἦταν ἄνθρωπος δίκαιος καὶ εὐλαβῆς καὶ κατοικοῦσε στὰ Ἱεροσόλυμα. Πῶς θά σκιρτοῦσε ἀλήθεια ἢ καρδιά τοῦ γέροντα Συμεὼν, ὅταν τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τὸν ἐβεβαίωσε μέσα του ὅτι αὐτὸ τὸ Βρέφος, πού ἔβλεπε ἐμπρός του, ἦταν ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας καὶ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου! Πῶς θά ἔτρεμαν τὰ γεροντικά του χέρια! Πῶς θά χτυποῦσε ἡ καρδιά του! Ὁ Μεσσίας, πού τὸν περίμενε σ' ὅλη τήν ἐπίγεια ζωὴ του, ἦταν ἐκεῖ, θά τὸν κρατοῦσε στὰ χέρια του!

Μέ κινήσεις ἀργές, σταθερές ἀπλώνει τὰ χέρια του καὶ παίρνει στήν ἀγκαλιά του τὸ Θεῖο Βρέφος, ὅλος στοργὴ καὶ κατάνυξι. Σκηνὴ ἐξαιρετικὰ συγκινητική.

ὑποδέχθηκε στή γηρασμένη ἀγκαλιά του μέ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι, ἀλλὰ καὶ συστολή καὶ φόβο τὸ ἀναμενόμενο Σωτήριον Βρέφος. Διέκρινε σέ αὐτὸ τὸ Βρέφος, μέ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του, τὸ κρυμμένο φῶς τῆς θεότητος καὶ ἀνεγνώρισε ὅτι εἶναι ὁ Δημιουργὸς τοῦ Σύμπαντος, ὁ ἀληθινὸς Θεός. Γι' αὐτὸ ὑμῶντας καὶ εὐλογῶντας τὸν Θεὸ σήκωσε τὰ μάτια του ψηλά καὶ ἀνεφώνησε μέ χαρὰ:

☩ «**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα.....**». ☩

Τώρα μπορεῖς νά μέ πάρῃς ἀπό τήν ζωὴ Ἁγίε Κύριέ μου. Δέν θέλω τίποτε ἄλλο πιά. Διότι....

☩ «**εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ μου τὸ σωτήριόν σου,...**», ☩

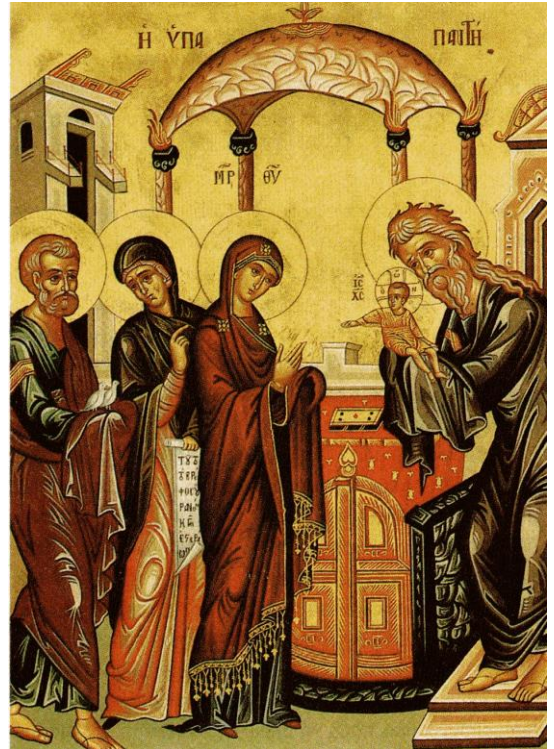
ἀξιώθηκα νά δῶ μέ τὰ μάτια μου καὶ νά ἀγγίξω μέ τὰ χέρια μου Αὐτὸν πού λαχταροῦσαν νά δοῦν ὅλοι οἱ προφῆτες καὶ περίμεναν ὅλες οἱ γενεές, τὸ Φῶς ὅλων τῶν λαῶν, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου.

Ὅλοι τὸν κοιτᾶζουν καὶ θαυμάζουν γι' αὐτὰ πού λέει. Μά πιὸ πολὺ θαυμάζουν ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ Βρέφους κι ὁ σεβάσμιος προστάτης Ἰωσήφ, πού τήν συνοδεύει. Θέλουν νά τὸν ρωτήσουν γιά τὸ Βρέφος, πού ἀξιώθηκαν νά ἔχουν στήν ἀγκαλιά τους. Ὁ Συμεὼν τὸ καταλαβαίνει. Καὶ στρεφόμενος πρὸς αὐτούς, γεμάτος ἔξαρσι τοὺς εἶπε *δύο* προφητεῖες.

*Ἡ μία εἶναι γενική, ἀναφέρεται στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κι ἀφορᾷ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

☩ «**Οὗτος κείται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ.....**». ☩

Αὐτὸ τὸ μικρὸ καὶ ταπεινὸ σῆμα παιδί θά συγκλονίσῃ τὸν κόσμον. Οἱ ἄνθρωποι γύρω Του, ἄλλοι θά τὸ παραδέχωνται κι ἄλλοι θά τὸ ἀρνοῦνται. Οἱ πρῶτοι θά Τὸ λατρεύουν, οἱ δεῦτεροι θά Τὸ πολεμοῦν. Οἱ

μέν θά Τό ἀκολουθοῦν, οἱ δέ θά Τοῦ στρέφουν τά νῶτα. Αὐτοί θά φωτίζονται ἀπό τήν ἐξαισία ἀκτινοβολία Του ἑκείνοι θά προσπαθοῦν νά καλύψουν ἢ ἴσως καί νά σβήσουν τήν λάμπιν Του.

* Ἡ δευτέρα προφητεία ἀφορᾷ μόνο τήν Παναγία Μητέρα. Ὁ Συμεών τήν κοιτάζει καί λέγει:

☞ «**Καί σοῦ δέ αὐτῆς τήν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία...**». ☞

Χαρά γιά τόν κόσμον τό θεῖο Βρέφος. Ἀλλά πρέπει νά τό γνωρίζης, γιά σένα Μητέρα, θά ἔρθῃ στιγμή, πού τήν ψυχὴν σου θά τήν ξεσχίσῃ κοφτερό μαχαίρι, ἡ ρομφαία τοῦ πόνου, ὅταν Τόν δῆς ἐπάνω στό σταυρό. (Λουκ. 2, 35).

Καί ἡ προφητεία ἐκπληρώθηκε ὅταν ἡ Παναγία ἀντίκρισε τόν Υἱόν της ἐσταυρωμένο πάνω στό Γολγοθά.

Παρόμοια δέ, προφητικά καί δοξολογικά λόγια ἔλεγε καί μιὰ ἄλλη ἀγνή καθαρὴ ψυχὴ. Ἡ Ἄννα, κόρη τοῦ Φανουήλ, χήρα ἀπό πολλά χρόνια, ἀφιερωμένη στό ναό τοῦ Θεοῦ κι ἀφοσιωμένη στό νόμο Του. Μέρα καί νύχτα βρίσκεται στό ναό, γιά νά ἐπικοινωνῇ ἀδιάλειπτα μέ τόν Θεό.

Καλότυχη Ἄννα! Ταπεινὴ, ἀπλὴ στέκει ἐκεῖ δίπλα τήν ὥρα τῆς ὑποδοχῆς. Καί ξαφνικά φωτίζεται ὁ νοῦς σου κι ἐνῶ βλέπεις παιδί, ἀναγνωρίζεις τόν Μεσσία! Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο σοῦ ἀπεκάλυψε τήν ἀλήθεια. Ἡ εὐλαβικὴ ψυχὴ σου γεμίζει εὐγνωμοσύνη καί θεῖο ἐνθουσιασμό. Εὐχαριστεῖς, δοξολογεῖς τόν Θεό καί τρέχεις, διδάσκεις τό λαό πού συναντᾷς στό δρόμο σου. Φωνάζεις δυνατά... ἦλθε ὁ Μεσσίας, ὁ Σωτῆρας τοῦ κόσμου διότι πρέπει ὅλοι νά τό μάθουν!

Ποιοὶ ὑποδέχονται τό Βρέφος στό Ναό; (...)

Σωστά! Δύο ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι στήν δύσιν τῆς ζωῆς τους ἀπολαμβάνουν τούς γλυκύτατους καρπούς τῶν κόπων μιᾶς ὀλόκληρης ζωῆς δοσμένης στό Θεό.

Δύο γέροντες.... ὑποδέχονται.... τό Βρέφος. Τό σύμπλεγμα παράδοξο, ἀλλά ἄρμονικό, ταιριαστό. Ὁ Συμεών καί ἡ Ἄννα! Ψυχές ἀφοσιωμένες στό Θεό, γεμάτες ἀπό θεῖα ἐλπίδα. Γεροντικές ὑπάρξεις μέ ἀγνή, ταπεινὴ ψυχὴ, πού εἶδαν τό θαῦμα. Ἀντιλαμβάνονται τὰ πάντα μέ ἐξαιρετικὴ διαύγεια πνεύματος. Ὁμιλοῦν ἐμπνευσμένα. Προβλέπουν τίς ἐξελίξεις...! Ὅταν ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ σέ σκεπάζει τίποτε δέν εἶναι παράδοξο. Ἀμείφθηκαν μέ θεῖες ἀμοιβές!

Καί τί ἐνοιωσε ὁ Συμεών σάν εἶδε τό Μεσσία; (...)

Σωστά! *Χαρά ἀνεκλάλητη!*

Τυχεροὶ ἐκείνοι πού ζοῦσαν τότε, ἐνῶ ἐμεῖς τώρα, πού νά τόν συναντήσουμε; (...)

Ποῦ; ➤ Στήν Ἐκκλησία, στήν προσευχή, στόν συνάνθρωπο! Εἴμαστε πιό τυχεροί! Ὅλοι ἐμεῖς οἱ πιστοὶ ἔχουμε τήν δυνατότητα νά ἐναγκαλιζώμαστε νοερά καί πνευματικά τόν Χριστό! Καί ἡ δική μας ζωὴ μπορεῖ νά γίνῃ μιὰ διαρκῆς συνάντησις μέ τό Χριστό. Κάθε φορά πού Τόν κοινωνοῦμε στή Θεῖα Λειτουργία, κάθε φορά πού προσευχομαστε σ' Αὐτόν, κάθε φορά πού τηροῦμε τίς ἐντολές Του. Στή Θεῖα Κοινωνία, μάλιστα, ὄχι μόνο συναντοῦμε τό Χριστό ἀλλά καί τόν βάζουμε μέσα μας, τοῦ στήνομε θρόνον καθαρὸ μέσα στήν καρδιά μας. Καί αὐτὴ εἶναι ἡ *μεγαλύτερη χαρά*.

Τό ἐρώτημα ὅμως εἶναι:

▲ Τόν ἀναγνωρίζουμε ὅπως ὁ Συμεών ἢ τόν προσπερνοῦμε ἀδιάφορα.

▲ Ἀναγνωρίζουμε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Σωτῆρας μας.

▲ Ἀναγνωρίζουμε ὅτι Αὐτός εἶναι τό Φῶς τό ὁποῖο μπορεῖ νά φωτίσῃ καί νά ἀνακαινίσῃ τήν ζωὴ μας, τήν ψυχὴν μας, τήν σκέψιν μας, τίς ἐνέργειές μας;

Τίθεται ὅμως καί ἓνα δεύτερο ἐρώτημα:

▲ Εἴμαστε εὐγνώμονες κι ἐμεῖς πρὸς τόν Θεό, ὅπως ὁ πρεσβύτερος Συμεών, γιὰτί μᾶς ἀξιώνει νά βλέπουμε καί νά ἀκοῦμε τόν Υἱόν Του, γιὰτί μᾶς ἀξιώνει νά τόν ὑποδεχώμαστε στήν ψυχὴ μας;

Εἶναι ἀνάγκη νά συνειδητοποιήσουμε τήν τιμὴ πού μᾶς κάνει καί νά προσπαθήσουμε νά ἀνταποκριθοῦμε σ' αὐτὴν ἐναρμονίζοντας τήν ζωὴ μας μέ τήν διδασκαλία του, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά

οϊκειοποιηθούμε τήν σωτηρία πού μᾶς χάρισε καί νά ἐπαναλάβουμε κι ἐμεῖς τά λόγια τοῦ πρεσβύτη Συμεών «**εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου,...**».

Γράφουν οἱ Πατέρες: Ὅλοι οἱ πιστοί, πού θά ἀξιωθοῦν νά δοῦν τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ θά νοιώσουν τήν ἴδια χαρά μέ τόν Συμεών κι ἀκόμη μεγαλύτερη.

- + Ἐδῶ Τόν συναντᾶς μέ πίστι. Ἐκεῖ θά Τόν δῆς πρόσωπο πρὸς πρόσωπο. Θά Τόν δῆς μέ τὰ μάτια σου.
- + Ἐδῶ πῆρες τό Χριστό στη Θεία Κοινωνία. Ἐκεῖ θά ἀπολαύσης τή θεανδρική μορφή Του.
- + Ἐδῶ Τόν συνάντησες σάν σέ σκιά. Ἐκεῖ θά τόν συναντήσης ὀλοφώτεινο.
- + Ἐδῶ εἶναι ἡ μικρή ὑπαπαντή. Ἐκεῖ θά εἶναι ἡ μεγάλη ὑπαπαντή.

Ἀλλά ἀπό τή μικρή ὑπαπαντή ἐξαρτᾶται ἡ *μεγάλη* ὑπαπαντή. Δηλαδή ἡ συνάντησίς μας στόν οὐρανό μέ τό γλυκύτατο **Ἰησοῦ Χριστό**.

*Μάθε μας δίκαιε Συμεών!
Πῶς νά ἀγκαλοκρατήσουμε
καί στήν καρδιά νά κλείσουμε
γιά πάντα τό Χριστό....!*

Καί ἡ ἀπάντησις ἔρχεται, καί εἶναι... σύντομη καί κατατοπιστική:

*Ὑπακοή, ... προσευχή.... καί προσμονή
καί ἡ ἀμοιβή θεῆ νάρθη.....!*

Προσέξτε παιδιά τήν ἀπάντησιν τοῦ δικαίου Συμεών. Μᾶς ἔδωσε τό σύνθημά μας, Δηλαδή τί μᾶς εἶπε; ▼

**ΣΥΝΘΗΜΑ: «Ἀγωνίζου..... γιά νά ζῆς τήν Μικρή Ὑπαπαντή ἐδῶ...,
καί τήν Μεγάλη Α Ι Ω Ν Ι Α !»**

Τί πρέπει νά κάνουμε τώρα;

Νά ἀκολουθήσουμε πιστά τήν συμβουλή του καί νά παρακαλέσουμε τόν οὐράνιο Πατέρα μας νά εἶναι δίπλα μας σ' αὐτόν τόν ἀγῶνα μας, γιά νά μπορέσουμε κι ἐμεῖς νά ποῦμε τό

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατά τό ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἀμήν».

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Χειραγωγία Χριστοῦ. (Ἀρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη).

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Ὁ Σωτήρ, Πρὸς τήν Νίκην, Ἡ Δράσις μας .

